گفت‌وگو

آنگ سان سوکی:

تغییر با دستان جوانان صورت می‌گیرد

یک ماه از آزادی آنگ سان سوکی رهبر اپوزیسیون برمه و دارنده جایزه نوبل صلح می‌گذرد. او در گفت‌وگو با دویچه‌وله از تحولات در جامعه برمه و روندهای سیاسی سخن گفته است.

– چه تغییراتی بعد از آزادی در رانگون بیشتر توجه‌تان را جلب کرده؟

تلفن همراه. در لحظه‌ای که آزاد شدم آن همه آدم را دیدم که از تلفن‌های همراه‌شان به عنوان دوربین استفاده می‌کردند.

– وضعیت جامعه برمه چطور است؟ متوجه چه تغییراتی شدید؟

افزایش نجومی قیمت‌ها. مردم خیلی نگران هستند. همه در مورد افزایش قیمت‌ها و گرانی صحبت می‌کنند. علاوه بر این نگرش و دید جوانان به نوع مثبتی تغییر کرده. آنها می‌خواهند در روندهای سیاسی سهیم باشند، بازتر و فعال‌تر نسبت به هفت سال گذشته هستند.

– هنگام آزادی‌تان، حضور جوانانی که برای استقبال از شما آمده بودند چشمگیر بود. چه انتظاری از جوانان برمه‌ای دارید؟

اینکه آنها بفهمند تغییر با دستان آنها صورت می‌گیرد، نه حزب لیگ ملی برای دموکراسی یا هر کس دیگری. ما تلاش خودمان را می‌کنیم، اما نهایتاً آرزوی من این است که آنها اعتماد به نفس بیشتری داشته باشند و خود آنها تغییر را به وجود بیاورند.

–آینده حزب لیگ ملی برای دموکراسی را چگونه می‌بینید؟

ما به عنوان یک نیروی سیاسی باقی خواهیم ماند، زیرا از پشتیبانی کامل مردم برخوردار هستیم. البته قدرت دولتی سعی دارد ما را از انتخابات دور نگه دارد. من علیه آن مبارزه خواهم کرد و به دادگاه شکایت می‌کنم. البته این یک موضوع حقوقی است. واقعیت سیاسی اما این است که ما از اعتماد و پشتیبانی مردم برخوردار هستیم. این حمایت باعث ادامه فعالیت‌مان به عنوان یک نیروی اپوزیسیون در برمه امروز است.

– آیا از هنگام آزادی‌تان تلاش کرده‌اید با رژیم تماس بگیرید؟

نه. هنوز نه. البته من پیام‌های غیرمستقیم از طریق سخنرانی و مصاحبه‌هایم می‌فرستم. علائمی مبنی بر آمادگی‌ام برای مذاکره. من فکر می‌کنم ما باید روی اختلاف‌نظرها بحث کنیم و به توافق برسیم. هر دو طرف باید آمادگی توافق را داشته باشند.

– برمه کشوری با اقلیت‌های قومی بسیار است. روابط این اقلیت‌ها با اکثریت جامعه همیشه مناسب نبوده. شما چگونه می‌خواهید این اقلیت‌ها را جلب کنید؟

ما سال‌هاست که دست‌مان را به سوی اقلیت‌ها دراز کرده‌ایم و موفقیت‌هایی هم داشته‌ایم. ما در بین آنها نیروهای قدرتمندی داریم که در ائتلاف با ما هستند و آنها هم با لغو نتایج انتخابات سال ۱۹۹۰ مخالفت کردند. ما از پشتیبانی اقلیت‌های دیگری هم برخورداریم که جزء گروه «آتش‌بس» در مناطق مرزی هستند و با علاقه فعالیت‌های ما را دنبال می‌کنند.

مبارک؛ نگران سرنگونی

حمیدرضا آریان‌پور

رژیم دیکتاتوری مبارک در سرزمین تاریخی مصر با برگزاری انتخاباتی فرمایشی این روزها بیشتر از هر دوره‌ای نگران گسترش خشم مردم است.گرچه برگزاری انتخابات توام با دست‌بردن در نتایج آنها در این کشور سال‌ها سابقه داشت، انتخابات پارلمانی اخیر در این کشور به چند دلیل نگرانی بی‌سابقه‌ای را در میان سران قاهره به وجود آورده است. دست‌کم چهار دلیل برای این ترس وجود دارد؛ نخستین دلیل، برگزاری انتخابات به شیوه‌ای است که همگان را در درون و بیرون مصر به سالم نبودن نتایج اعلام‌شده از سوی دولت مطمئن ساخت. ممانعت از حضور بسیاری از نامزدهای احزاب و گروه‌های مخالف و حتی مستقل که با دستگیری گسترده و به ویژه گروه اخوان‌المسلمین و بسیاری از هواداران آنها همراه شده بود، انتخابات را با تحریم بیشتر مخالفان روبه‌رو ساخت و شرکت اخوان‌المسلمین در دور نخست هم کمکی به مشروعیت این انتخابات نکرد. در روند انتخابات اقداماتی مانند دستگیری‌های گسترده منتقدان و خرید آرا به صورت‌های مختلف ضربه‌ای بزرگ به آبروی قاهره بود.

برگزاری چنین انتخاباتی ممکن است به تحریم کامل انتخابات ریاست‌جمهوری آینده بینجامد که مشروعیت نظام به رهبری مبارک را بیش از پیش مورد چالش قرار خواهد داد. انتخابات اخیر با چنان افتضاحی برگزار شده بود که حتی گروه اخوان‌المسلمین هم که از سال ۲۰۰۵ بنای کارش را بر شرکت در انتخابات گذاشته بود و در دور نخست این انتخابات شرکت کرده بود به همراه تمامی احزاب دیگر دور دوم انتخابات را تحریم کرد.

دلیل دوم نزدیک‌تر شدن بیشتر گروه‌های مخالف است که به دلیل اشتراک در کنار گذاشته شدن از تصمیم‌گیری‌های خرد و کلان کشور برای راضی کردن حزب حاکم به تغییر رفتار گرد هم آمده‌اند. نزدیکی گروه‌های گوناگون مخالف هرگز چنین نبوده است که دلیل آن را باید در سال‌ها زیر فشار بودن دانست. رویدادی که برگزاری انتخاباتی شرم‌آور از سوی مبارک روند آن را تشدید کرده است.هماهنگ‌تر شدن گروه‌ها را می‌توان آشکارا در برگزاری تظاهرات ضددولتی دید. شبه‌انتخاباتی که باعث شده حزب الوفد برای نخستین بار رسماً در اعتراضات خیابانی شرکت کند، چنان تمام اپوزیسیون مصر از اخوان‌المسلمین گرفته تا طرفداران البرادعی را پیرامون ایده‌هایی مشترک گرد هم آورده است که خطری بزرگ برای حسنی مبارکی شده است که در نهمین دهه زندگی‌اش راه پیش و پسی ندارد! تظاهرات پراکنده که حالا سال‌هاست در گوشه و کنار سرزمین باستانی مصر برگزار می‌شود مدتی است شدت گرفته است. پس از درخواست گروه‌های اپوزیسیون برای برگزاری «مجلس ختم دموکراسی» با لباس‌های سیاه و همزمان با اعلام این گروه‌ها برای تلاش در راه تشکیل پارلمان موازی تظاهرات پرشوری در آستانه برگزاری نخستین جلسه پارلمان تازه در برابر ساختمان شورای عالی قضایی مصر برگزار شد که به اقدامات امنیتی بی‌سابقه رژیم انجامید.

دلیل سوم حضور البرادعی در کنار رهبران دیگر احزاب تا هنگامی که اتحادشان از بین نرود تهدیدی بزرگ برای دولت حاکم مصر به شمار می‌رود.رئیس پیشین سازمان انرژی اتمی محمد البرادعی از روزی که آغاز به سخن گفتن از کاستی‌های جدی نظام مبارک کرد شور و امید تازه‌ای را در رگ‌های مخالفان جاری ساخت.البرادعی که نزدیک به سالی است که تند و شدید مبارک و نحوه سررشته‌داری او را کانون انتقادهای خویش قرار داده است، موفق شده است گروه‌های مصری را با خود همراه کرده و مبارک را هراسان کند.بسیاری از اعتراضات و تظاهرات یک سال گذشته مخالفان به تدبیر او و گاه با حضور وی انجام گرفته است. گرچه البرادعی را به هیچ عنوان نمی‌توان نماینده تمامی معترضان و تنها رهبر جنبش‌های مخالف دانست اما می‌توان او را در مرکز گروه رهبری اپوزیسیون دانست که تاکید چندباره اعضای چنین گروهی بر اتحاد در برابر رژیم حاکم هرگز در این اندازه وجود نداشته است.خشم رژیم مصر از البرادعی به آنجا رسید که پس از اعلام پیروزی حزب حاکم در انتخابات پارلمانی وی را هنگام ورود به مصر در فرودگاه برای چند ساعت بازداشت کرده و از او بازجویی کردند.چنین رفتاری تنها می‌تواند برای آزار دادن او صورت گرفته باشد و بی‌تردید هیچ فایده‌ای نصیب سران قاهره نخواهد کرد.البرادعی برخلاف اسلامگرایان مصری چهره‌ای بین‌المللی است و حذف او به هیچ روی ساده نیست.

دلیل چهارم افزایش انتقادهای بین‌المللی از نیروی در قدرت مصر است که رژیم مبارک را نسبت به آینده‌اش بیمناک می‌سازد. امریکا گرچه همیشه با عدم انتقادهای تند مصر را به عنوان متحدی برای خود در منطقه حفظ کرده است، این بار با لحنی بسیار شدید به نحوه برگزاری انتخابات پارلمانی مصر خرده گرفته است. وزارت خارجه امریکا فضای انتخابات پارلمانی مصر را فضایی با «ترس و ارعاب» توصیف کرده است. انتقادهای کاترین اشتون مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا همچنان بود که وزارت امور خارجه مصر در واکنش به آن مراتب ناخرسندی خود را از سخنان اشتون اعلام کرد. سازمان دیده‌بان حقوق بشر هم بر شفاف نبودن این انتخابات پافشاری کرده و سالم بودن آن را مورد تردید جدی قرار داده است. تمامی گروه‌ها و سازمان‌های فعال در زمینه حقوق بشر و دموکراسی یکپارچه انتخابات پارلمانی مصر را هدف انتقادهای سخت قرار داده‌اند. اینها همه باعث می‌شود مبارک چنان نگران واکنش مردم باشد که حتی به سرنگونی هم فکر کند. چندی پیش روزنامه «القدس العربی» متن تلگرافی را منتشر کرد که حکایت از نگرانی شدید حسنی مبارک در مورد سرانجام حکومتش در مصر داشت. در این تلگراف که پیش از برگزاری انتخابات پارلمانی از سوی سفیر امریکا در قاهره به واشنگتن ارسال شده است، آمده است: «حسنی مبارک کاندیدای اصلی انتخابات آینده ریاست‌جمهوری است و بدون شک پیروز نیز خواهد شد و حکومت مصر را با مرگ خود وداع خواهد کرد اما وی از هم‌اکنون با آغاز برخی شورش‌ها در مصر، نگران آن است که سرنوشتی شبیه سرنوشت شاه ایران برای او رقم بخورد.» چنان که از متن این تلگراف برمی‌آید حسنی مبارک نگران است امریکا رفرم‌های سیاسی شبیه اصلاحات سال پایانی حکومت شاه در ایران را در مصر برنامه‌ریزی کند و زمینه باز شدن فضای سیاسی را به وجود آورد. مبارک نگران این است که در صورت تحقق چنین رویدادی نه‌تنها خود نمی‌تواند به حکومت ادامه دهد که حتی جمال پسر او که برخی وی را جانشین احتمالی مبارک می‌دانند هم نخواهد توانست بر مصریان حکم براند. اما سخنان حسنی مبارک بعد از انتخابات پس از خواندن متن تلگراف فاش‌شده بسیار خواندنی می‌شود. رئیس‌جمهور مصر در میان نمایندگان حزب خود، حزب ملی دموکرات، گفته است آنچه نامزدهای حزب ملی در این انتخابات کسب کرده‌اند برای او به عنوان رئیس حزب بسیار خوشحال‌کننده است اما او به عنوان رئیس‌جمهور مصر دوست داشته بقیه احزاب نیز نتایج بهتری به دست آورند!

برگزاری انتخابات فرمایشی که از همان ساعات اولیه با اعتراض همراه شد و حتی رنگ خون گرفت- فرزند یکی از نامزدهای مستقل در جریان انتخابات کشته شد- به کابوسی برای برگزارکننده‌اش تبدیل شده است تا چشم جهانیان به آینده سرزمین اهرام بماند.

گزارش

لوکاشنکو، آخرین دیکتاتور اروپا

گروه بین‌الملل: الکساندر لوکاشنکو برای پنجمین بار رئیس‌جمهور روسیه سفید اعلام شده است. طبق نتایج اعلام‌شده او ۸۰ درصد آرا را به دست آورده است. با اعلام پیروزی الکساندر لوکاشنکو ۵۶ساله شهروندان معترض به خیابان‌های پایتخت، مینسک، ریختند. تظاهرکنندگان خشمگین قصد داشتند وارد ساختمان پارلمان این کشور شوند اما نیروهای پلیس روسیه سفید علیه هزاران تظاهرکننده معترض با خشونت وارد عمل شدند. نیروها کوشیدند با ضرب و شتم شدید مانع از تظاهرات حدود ۲۰ هزار شهروند معترض شوند. خبرگزاری آسوشیتدپرس شمار تظاهرکنندگان شهر مینسک را ۴۰ هزار نفر گزارش کرده است. این بزرگ‌ترین تظاهرات اعتراضی از سال ۱۹۹۶ به این سو است. هفت میلیون نفر واجد شرایط برای شرکت در این انتخابات به‌پای صندوق‌های رای فراخوانده شدند. الکساندر لوکاشنکو رئیس‌جمهوری کنونی و ۹ رقیب دیگر در انتخابات ریاست‌جمهوری در روسیه سفید شرکت کردند و تاکنون این همه کاندیدا در هیچ انتخابات ریاست‌جمهوری در این کشور شرکت نداشتند. لوکاشنکو از سال ۱۹۹۴ میلادی با خودکامگی بسیار ریاست‌جمهوری بلاروس را در دست دارد و این چهارمین بار است که لوکاشنکو در انتخابات ریاست‌جمهوری پیروز می‌شود. مخالفان این رهبر ۵۶ ساله انتقادات بسیاری به او دارند و او را «آخرین دیکتاتور اروپا» می‌خوانند.

تقلب در انتخابات چهار سال پیش

در آخرین انتخابات ریاست‌جمهوری در روسیه سفید در سال ۲۰۰۶ میلادی تنها چهار نفر حق نامزدی برای احراز این پست را به دست آوردند. یکی از این رقبای انتخاباتی الکساندر میلینکوویچ، از مخالفان جدی لوکاشنکو بود. میلینکوویچ این بار در انتخابات شرکت نکرد. او که یکی از موافقان ورود به اتحادیه اروپاست، چند ماه پیش در ارتباط با شرکت نکردنش دلیل آورد که این انتخابات آزاد و منصفانه برگزار نخواهد شد و به همین دلیل نیز او در آن شرکت نخواهد کرد. لوکاشنکو بر رسانه‌های رسمی روسیه سفید تسلط کامل دارد و مخالفان او با اشاره به استفاده یکجانبه او از رسانه‌ها، این بار نیز از تضییقات قبل از انتخابات انتقاد کرده‌اند. در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۶ مخالفان لوکاشنکو تنها دو بار و هر بار نیم ساعت حق صحبت با مردم را در تلویزیون‌های دولتی یافتند. در هر دو برنامه نیم‌ساعته مخالفان، بخش‌های انتقادی به لوکاشنکو سانسور شد. فرصت تبلیغات دولتی در این دوره نیز برای مخالفان لوکاشنکو آنقدر محدود بود که بسیاری از منتقدان به دولت آن را حقه‌بازی و فریبکاری برای تظاهر به دموکراسی خوانده‌اند. از نظر نیروهای اپوزیسیون، با دو برنامه زنده نیم‌ساعته به هیچ وجه امکان برانگیختن مردم و طرح برنامه‌ها برای بهبود شرایط جامعه وجود ندارد. لوکاشنکو پس از انتخابات ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۰۶ مدعی شد ۸۳ درصد آرا را به دست آورده است. هزاران نفر پس از اعلام نتیجه انتخابات در خیابان‌های مینسک به تظاهرات پرداختند و لوکاشنکو را متهم به تقلب در انتخابات کردند. تظاهرات مخالفان لوکاشنکو در سال ۲۰۰۶ نیز سرانجام با خشونت به پایان رسید.

LG
Life's Good

جشنوارهٔ LED
کارت هدیه،
با خرید همزمان سینمای خانگی
برای مدت محدود

مبلغ هدیه تا ۷/۰۰۰/۰۰۰ ریال
~~مبلغ هدیه تا ۲,۵۰۰,۰۰۰ ریال~~

با خرید همزمان سینمای خانگی کارت هدیه خود را طبق جدول روبرو دریافت کنید.

LED 55"	مبلغ کارت هدیه ۷,۰۰۰,۰۰۰ ریال
LED 47"	مبلغ کارت هدیه ۲,۵۰۰,۰۰۰ ریال
LED 42"	مبلغ کارت هدیه ۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال
LED 37",32"	مبلغ کارت هدیه ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال

هدایای LED 3D
با خرید همزمان سینمای خانگی کارت هدیه به مبلغ ۷,۰۰۰,۰۰۰ ریال برای تلویزیون "55 3D و ۲,۵۰۰,۰۰۰ ریال برای تلویزیون "47 3D دریافت کنید.
۲ عدد عینک سه‌بُعدی و ۱ عدد فیلم سه‌بُعدی و ۱ عدد دستگاه پخش سه‌بُعدی Blu-ray player

- مبلغ کارت هدیه قابل دریافت از کلیه عابر بانکهای پارسیان و قابل استفاده در تمامی مراکز خرید می‌باشد.
- کارت هدیه به مشتریانی اهدا می گردد که تلویزیون آنها در طول مدت جشنواره توسط شرکت خدمات گلدیران نصب گردد.
- ارسال کارت هدیه توسط اداره پست انجام می شود.
- در صورت عدم دریافت کارت هدیه حداکثر تا ۱ ماه پس از نصب با شرکت خدمات گلدیران تماس حاصل فرمائید.

گلدیران ضمانت خرید شماست
مرکز اطلاع رسانی و خدمات مشتریان گلدیران: ۸۴۷۳۳-۰۲۱
www.goldiran.ir